

[Indenrigsministeren.]

jeg drage Omsorg for, at Forholdet bliver undersøgt og, hvis det viser sig at være rigtigt, som det ærede Medlem har sagt, rettet.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Kristen Amby omtalte det private Byggeris Stilling sammenlignet med det sociale, og jeg er i alt væsentligt enig med ham i de Betragtninger, han gjorde gældende. At gennemføre en Ligestilling, saaledes forstaaet, at det forretningsmæssige og det sociale Byggeri skulde have nøjagtig samme Laaneprocenter og samme Rente, vilde være urimeligt, fordi det nu engang er saadan, at medens det forretningsmæssige Byggeri indhøster hele den Fordel, der opstaaer f. Eks. ved Omprioritering, maa de sociale Boligselskaber lade i alt Fald største Delen af saadan Fortjeneste gaa til fortsat Byggeri. Netop fordi det er saaledes, maa det sociale Byggeri efter min Opfattelse stilles noget bedre i Starten end det forretningsmæssige Byggeri, hvis man til syvende og sidst skal kunne sige, at der har været nogenlunde Ligestilling for de to Former.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby omtalte derefter Spørgsmaalet om Kommunegarantien. Jeg vil deroverfor gøre opmærksom paa, at der jo tidligere er gennemført en betydelig Lettelse i Kommunernes Garanti, og at denne Lettelse er optaget ogsaa i det foreliggende Lovforslag, men jeg vil dertil føje den Bemærkning, at jeg tror, det ikke vilde være rigtigt eller rimeligt, om man gik længere ned paa dette Omraade, end Lovforslaget giver Udtryk for. Vi maa have det saadan, at Kommunerne for hele det Tidsrum, der er Tale om, garanterer for Beløbet. Man maa fra Kommunernes Side forstaa, at Bordet fanger i fuldt Omfang.

Endvidere var det ærede Medlem Hr. Kristen Amby inde paa en Omtale af Haandværkerudgifterne til Parcel- og Rækkehuse, der opføres til eget Brug, og kom til det Resultat, at de Beløb, der her var foreslaaet, vistnok var for lave. Jeg tør ikke sige, om de er høje nok, men det er min Opfattelse, ogsaa efter Forhandling med bygningskyndige Folk, Haandværkere og Arkitekter, at der i alt Fald *kan* bygges til disse Priser. Jeg har været inde paa Overvejelse af og er villig til at drøfte i Udvalget, om man kunde træffe en Ordning, hvorefter det kunde ordnes saadan, at man fastsatte disse Beløb paa de aarlige Finanslove.

Et andet Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, nemlig Størrelsen af Laanene til kulturelt Byggeri, Forsamlingshuse

o. lign., er jeg naturligvis ogsaa villig til at drøfte i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen sagde, at Forslaget ikke siger noget om Stillingen, som den er i Dag paa Boligomraadet. Jeg vil dertil sige, at baade 1940- og 1941-Udvalget har foretaget en Række Overslag over Stillingen, som den er, og paa Grundlag af disse Overslag har hver især af Udvalgene opstillet et Program, som er saa nogenlunde sammenfaldende, og det er med dette Program som Grundlag, jeg har udarbejdet Lovforslaget her.

Det ærede Medlem omtalte endvidere Spørgsmaalet om Byggematerialer og nævnte her en Udtalelse, som er fremsat af Direktør Bjerregaard. Jeg er naturligvis ikke i Stand til at paastaa noget om, hvor meget der vil kunne bygges i den kommende Sommer, men paa Grundlag af visse Oplysninger, som jeg maa mene stammer fra samme Hr. Bjerregaard, maa jeg sige, at der skulde være en Mulighed for at opføre ca. 15 000 Lejligheder. Naturligvis ved jeg meget vel, at dette Tal eller et eventuelt højere Tal i høj Grad er afhængigt af, hvorledes Forholdene maatte komme til at ligge. Der er en Række Faktorer, der her spiller ind. Der er Spørgsmaalet om Træ og da navnlig om Tommer. Her er man inde paa, at man maaske kan bruge forskellige andre Konstruktionsformer, saa man kunde spare noget af Træet. Der er endvidere Spørgsmaalet om Sten og Cement; det er igen et Spørgsmaal om Kul og for Resten ikke mindst et Spørgsmaal om Priser, idet det hævdes, at de Priser, Producenterne i Øjeblikket faar, hvis de skal fortsætte med at bruge indenlandsk Brændsel ved Fabrikationen af Sten og Cement, ligger for lavt. Alle disse Problemer maa man naturligvis tage op, og de vil blive taget op, og man vil søge dem løst, og som sagt, man haaber paa, at man ved at løse disse Problemer paa den Maade, det er muligt, vil kunne naa frem til det Antal Lejligheder, jeg nævnte før.

Med Hensyn til Boligproblemerne i øvrigt har jeg jo et Par Gange før sagt til det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, og jeg skal gerne sige det en Gang til, at efter min Opfattelse er der kun een Løsning af Boligproblemet, og det er Byggeri. Man kan nævne en hel Del andre, men der eksisterer kun den ene virkelige Løsning.

Det ærede Medlem red, om jeg saa maa sige, sin sædvanlige Kæphest, nemlig den tvungne Boligrationering, og han fortalte, at der ude paa Østerbro var en Dame, der